

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 658/2015
15.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Е.М., због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. и става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.М., адвоката Д.П., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Ужицу К 296/14 од 20.02.2015. године и Кв 117/15 од 02.06.2015. године, пресуде Основног суда у Ужицу К 96/12 од 24.04.2014. године, пресуде Вишег суда у Ужицу Кж 220/14 од 08.07.2014. године и пресуде Основног суда у Ужицу К 296/14 од 04.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2015. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.М., адвоката Д.П., поднет против правноснажних решења Основног суда у Ужицу К 296/14 од 20.02.2015. године и Кв 117/15 од 02.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу К 96/12 од 24.04.2014. године, окривљени Е.М. оглашен је кривим због кривичног дела несавесно пружање лекарске помоћи из члана 251. став 2. у вези става 1. КЗ и због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, па му је, након што су му утврђене појединачне казне затвора и то: за кривично дело из члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ у трајању од три месеца, а за кривично дело из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ у трајању од три месеца и изречена условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом оштећена С.Ђ. упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, док је окривљени обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 4.000,00 динара, а на име

трошкова кривичног поступка исплаћених из буџетских средстава суда износ од 232.274,77 динара све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а такође је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка оштећеној С.Ђ. о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж 220/14 од 08.07.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Е.М. и пресуда Основног суда у Ужицу К 96/12 од 24.04.2014. године која је исправљена решењем тога суда од 15.05.2014. године у делу изреке под II је потврђена, с тим што је Виши суд у Ужицу окривљеном за кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од три месеца и истовремено одредио да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Е.М. укинута је пресуда Основног суда у Ужицу К 96/12 од 24.04.2014. године исправљена решењем тога суда о 15.05.2014. године и то у делу изреке под I као и у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Пресудом Основног суда у Ужицу К 296/14 од 04.09.2014. године, према окривљеном Е.М. на основу одредбе члана 422. тачка 3. ЗКП у вези члана 383. ЗКП одбијена је оптужба да је извршио кривично дело несавесно пружање лекарске помоћи из члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ. Том пресудом оштећена С.Ђ. упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, док је окривљени обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 4.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, те да оштећеној С.Ђ. надокнади трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно посебним решењем, док је одлучено да трошкови кривичног поступка у одбијајућем делу пресуде падају на терет буџетских средстава Основног суда у Ужицу о чијој ће висини такође бити одлучено накнадно, посебним решењем.

Решењем Основног суда у Ужицу К 296/14 од 20.02.2015. године окривљени Е.М. обавезан је да оштећеној С.Ђ. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 92.250,00 динара, по правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Ужицу Кв 117/15 од 02.06.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Е.М. изјављена против решења Основног суда у Ужицу К 296/14 од 20.02.2015. године.

Против наведених пресуда и решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Е.М., адвокат Д.П., због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене пресуде и решења у делу

одлуке о трошковима кривичног поступка у односу на овог окривљеног укине и "предмет врати на поновни поступак и одлуку".

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.М., адвоката Д.П. је неоснован.

Бранилац окривљеног Е.М., у захтеву за заштиту законитости истиче да је означеним пресудама и решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљеног наводима да суд није могао обавезати окривљеног да С.Ђ. плати трошкове кривичног поступка обзиром да је према окривљеном правноснажно одбијена оптужба да је извршио кривично дело несавесно пружање лекарске помоћи из члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ, те да следствено томе С.Ђ. и нема својство оштећене и да јој сходно томе не припадају трошкови кривичног поступка истицањем да је овај окривљени оглашен кривим због кривичног дела фалсификовање службене исправе које кривично дело спада у групу кривичних дела код којих је заштитни објекат правни саобраћај а не лице коме је какво лично или имовинско право повређено.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Е.М., неосновано је истицао и у жалби изјављеној против решења Основног суда у Ужицу К 296/14 од 20.02.2015. године, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 1 пасус пети, шест и страни 2 пасус први, други и трећи образложења решења Кв 117/15 од 02.06.2015. године је дао јасне и довољне разлоге о томе да је одлука првостепеног суда о обавезивању окривљеног да оштећеној С.Ђ. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 92.250,00 динара правилна, које прихвата и Врховни касациони суд и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену изнетих навода којима се побијају пресуде Основног суда у Ужицу К 96/12 од 24.04.2014. године и Вишег суда у Ужицу Кж 220/14 од 08.07.2014. године будући да ове пресуде нису правноснажне у делу одлуке о трошковима кривичног поступка у ком делу се исте захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног побијају, обзиром да се

захтев за заштиту законитости може поднети само против правноснажне одлуке суда а сходно одредби члана 482. став 1. ЗКП.

Такође, Врховни касациони суд се није упуштао у оцену изнетих навода браниоца окривљеног у односу на правноснажну пресуду Основног суда у Ужицу К 296/14 од 04.09.2014. године будући да се из списка предмета и то повратнице утврђује да је окривљени ову правноснажну пресуду примио дана 12.09.2014. године а да је бранилац истог захтев за заштиту законитости поднео дана 03.07.2015. године препорученом пошиљком РЕ 109 487 027 РС, дакле, по протеку рока од 30 дана прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне пресуде.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Драгиша Ђорђевић,с.р.